

Некако с (арапског) прољећа

Пише: Раденко Тошић
уторак, 19 јун 2012 17:06

Некако с прољећа Русима не иде баш најбоље. Сјетимо се само чувеног „Прашког прољећа“, раздобља политичке либерализације у Чехословачкој, која се могла протумачити као скретање Чехословачке са социјалистичког пута што је по „Брежњевљевој доктрини“, односно теорији ограниченог суверенитета, био разлог за војну интервенцију совјетских трупа у августу 1968.г. Интервенција пет земаља источног блока изазвала је велике протесте у Чехословачкој и другим земљама, који су кулминирали самоспаљивањем чешког студента филозофије Јана Палаха, али су протести, упркос свему, неславно завршили, јер се нису стекли услови за промјену политичког система у Чехословачкој што би највјероватније представљало увод у рушење Варшавског блока, које се десило двадесетак година касније када је совјетска влада Михаила Горбачова на духовит и шаљив начин „Брежњевљеву доктрину“ преименовала у „Синатрину доктрину“, којом је омогућено свакој држави Варшавског блока да иде својим путем алудирајући тако на пјесму Френка Синатре „Мај веј“.

Ни „Арапско прољеће“ није прошло без самоспаљивања. Тунижански трговац поврћем Мухамед Буазизи спалио се на тргу у свом аутомобилу, јер наводно није имао пара да подмити полицију да би добио дозволу за трговину воћем на пијаци. Несрећни Буазизи посмртно је одликован европском мировном наградом „Сахаров“, а његов је очајнички гест изазвао буру протеста широм Сјеверне Африке, који су за посљедицу имали рушење неколико државника и промјену политичких система у земљама које је захватила побуна. Да се Руси и са овим „прољећем“ нису усрећили могло се прочитати у недавно објављеном чланку на НСПМ у којем предсједник Русије Владимир Путин говори о томе како „у земљама Арапског прољећа руске компаније губе своје већ деценијама постојеће позиције на локалним комерцијалним тржиштима и да губе велике комерцијалне уговоре“. Те како „тако испражњени простор попуњавају економски чиниоци из држава чији су прсти били умијешани у промјену владајућих режима“. Ако повјерујемо у стереотип о постојању некакве источне деспотије против које су се 1971.г. наводно дигли Хрвати, онда је и оно „Хрватско прољеће“ било противруско чиме се комплетира серија лоших прољећа по руске интересе.

Некако с (арапског) прољећа

Пише: Раденко Тошић
уторак, 19 јун 2012 17:06

